

ISSN 2585-9552

SPOJENECTVO S MÁRIOU

Číslo 5 október 2019 II. ročník

NA KRVI
MUČENÍKOV
RASTIE CÍRKEV

Drahí priatelia,

obálka tohto čísla Spojenectva s Máriou nesie titulok, ktorý je parafrázou slávneho výroku kresťanského spisovateľa Tertuliána, žijúceho na prelome druhého a tretieho storočia a ktorý napísal, že "krv mučeníkov je semenom nových kresťanov". Dejiny kresťanstva mu dala už mnohokrát za pravdu a stále znovu a znovu sa ukazuje, že prenasledovanie a utrpenie vždy zjednotí a posilní veriacich v Krista.

Nie je tomu tak dávno, čo aj u nás na Slovensku boli kňazi, rehoľníci a veriaci kruto prenasledovaní počas komunistickej totality a mnohí z vás si určite spomeniete na posmešky a šikanovanie za vieru na pracovisku, alebo v škole. Zároveň mnohí vydávajú svoje svedectvo o tom, ako tieto problémy a nebezpečenstvo upevňovali ich vieru a vzťahy s ďalšími veriacimi, ktorých stretol podobný osud.

Zdá sa, že táto doba je už preč a všetci môžeme bez obáv a slobodne vyznávať Krista. Ale situácia nie je zďaleka taká jednoduchá. Pápežská nadácia Cirkev v núdzi uvádza, že každý siedmy kresťan je dnes prenasledovaný pre vieru, čo je približne 300 miliónov vyznávačov Krista. V krajinách západnej Európy, ku ktorým sme často hľadeli ako k oázam slobody, demokracie a k miestu slobodného praktizovania kresťanskej viery, sa ľudia dobrovoľne svojho náboženstva vzdávajú a neraz proti nemu aj bojujú v mene niektoej z moderných ideológií. Vývoj západnej Európy nepochybne ovplyvňuje tiež život na Slovensku a je len na nás, ako sa k tejto situácii postavíme.

Ako už spomínaná obálka napovedá, témou tohto čísla je mučeníctvo. V týchto dňoch sme oslávili významné 400. výročie umučenia Marka Križina, Štefana Pongráca a Melichara Grodeckého, svätých košických mučeníkov. Na nasledujúcich stránkach sa môžete podrobne zoznámiť s ich osudom a odkazom pre dnešnú dobu. Redakcia nášho portálu Christianitas.sk tiež pripravila stručný prehľad toho, ako vyzerá prenasledovanie kresťanov vo svete dnes a ako o ňom informujú médiá.

Považovali sme za vhodné zaradiť do tejto položky tiež článok poľského kňaza o vyučovaní náboženstva v školách, pretože školská katechéza je jednou z vecí, ktorá nepriateľom kresťanstva najviac prekáža a aj v dnešných dňoch proti nej usilovne bojujú.

Ako iste viete, Nadácia Slovakia Christiana, ktorá pripravuje Spojenectvo s Máriou, sa venuje od svojho vzniku vydávaniu náboženskej literatúry. V dohľadnej dobe by sme radi vydali knihu, ktorá bude obsahovať svedectva veriacich, ktorí si rôznymi spôsobmi uctievajú Božie milosrdenstvo. Na nasledujúcich stranách preto nájdete výzvu k spolupráci na tomto diele.

Milí čitatelia, v mene všetkých spolupracovníkov vám prajem príjemné čítanie a budem rád za vaše názory, o tom čo sa vám na našom časopise páči a čo by sme naopak mohli zmeniť alebo vylepšiť.

V Ježišovi a Márii

Drahomír Krížik
šéfredaktor

OBSAH

Na krvi mučeníkov rastie Cirkev!

Košickí mučeníci	4
Súčasnú prenasledovanie kresťanov a médiá	8
Krv mučeníkov, ktorá rezonuje v našich srdciach.	11
Je chvályhodné túžiť po mučeníctve, ale netreba ho vyhľadávať	14

Slovo kňaza:

Mučeníctvo je fenomén.	17
--------------------------------	----

Rodina:

Príklad rodičov.	20
--------------------------	----

Umenie Cirkvi:

Kráša liturgie je nádherou vteleného Boha	22
---	----

Fatimský apoštolát:

Mária je tiež moja Matka	24
------------------------------------	----

Naše akcie . . . . .

. . . . .	26
-----------	----

Listy od priateľov	28
------------------------------	----

Prečo Matka Božia plače?	30
------------------------------------	----

Mariánske strany:

Gabolto	32
-------------------	----

Obálka:

José de Ribera
Umučenie sv. Filipa
en.wikipedia.org

Košickí mučeníci

V tomto roku si pripomínáme významné výročie umučenia svätých košických mučeníkov Marka Križina, Štefana Pongráca a Melichara Grodeckého, ktorí zahynuli ako obeť protestantskej náboženskej revolúcie a vzbury proti Cirkvi...» **str. 4**

Mučeníctvo je fenomén

Mučeníctvo je fenomén, ktorý sa dotýka Cirkvi od jej samotných počiatkov. Prví kresťania boli ľuďmi, ktorí chápali mučeníctvo ako „normálnu“ súčasť katolíckej viery, pretože v momente, keď uverili...» **str. 17**

Trestné oznámenie v súvislosti s penikánim konzumentov drog do vysokej politiky

Nadácia Slovakia Christiana podala trestné oznámenie v súvislosti s medializovanou kauzou konzumácie drog predsedom politickej strany Progressívne Slovensko Michalom Trubanom. Ten na sociálnej sieti zverejnil video... » **str. 14**

SPOJENECTVO S MÁRIOU

ŠÉFREDAKTOR
Vladimír Kružík

ČLENOVIA REDAKCIE
Branislav Michalka, Andrej Ralbovský, Mário Vadás

GRAFIKA
Martin Matušák

VYDAVATEĽ A DISTRIBÚTOR
Nadácia Slovakia Christiana
IČO: 50468332

ADRESA REDAKCIE
Palackého 4, 811 02 Bratislava
tel.: 02 / 222 000 63 (po-pia 8.30-16.00 hod.)
e-mail: redakcia@spojenectvosmariou.sk
webová stránka: www.slovakiachristiana.sk

Náklad: 21 000 kusov
Registrácia na Ministerstve kultúry SR pod číslom 5682/18
ISSN: 2585-9552
Vychádza dvojmesačne. 3/2019 Nepredajné.

KOŠICKÍ MUČENÍCI

V tomto roku si pripomíname významné výročie umučenia svätých košických mučeníkov Marka Križina, Štefana Pongráca a Melichara Grodecského, ktorí zahynuli ako obeť protestantskej náboženskej revolúcie a vzbury proti Cirkvi. K umučeniu, od ktorého nás delí 400 rokov, došlo 7. septembra 1619 v Košiciach. Tých 400 rokov, ktoré nás delia od 17. storočia, je vyplnených nepretržitým bojom sveta proti katolíckej Cirkvi a traja košickí hrdinovia sú len kvapkami v mori verných umučených katolíkov, ktoré zaplavuje krajina týchto storočí.

Treja košickí mučeníci sú nám obzvlášť blízki. A to nielen preto, že pôsobili na našom území a na ňom získali aj palmu mučeníctva, ale predovšetkým preto, že v ich osude umučených verných synov katolíckej Cirkvi, mô-

žeme možno tušiť budúce udalosti a osudy mnohých súčasníkov, pretože nenávisť sveta voči katolíckej Viere a Pravde rastie doslova zo dňa na deň.

KŇAZ A DVAJA JEZUITI

S História týchto troch mučeníkov sa odohráva v slávnych dobách Spoločnosti Ježišovej, ako znel oficiálny názov rehole, ktorú založil sv. Ignác z Loyoly. Vtedy (16. -17. storočie) boli jezuiti nielen strážcami pravovernosti, ale husto zaplňali zoznamy martýrov, či už v Európe alebo v exotických krajinách, kde kráčali v stopách sv. Františka Xaverského.

Avšak na to, aby bol rehoľník umučený vyberaným spôsobom nebolo nutné sa plaviť až na kraj sveta. Palma mučeníctva sa dala dosiahnuť už za najbližším kopcom. S históriou protestantstva je totiž spojená história dvoch storočí neustálych náboženských

Foto: Svätí Košickí mučeníci/ Kassaivertanuk

vojen, v rámci ktorých predstavuje 30 – ročná vojna len krátky zlomok. Protestanti, ktorí tak radi obviňujú katolíkov z násilia, zabúdajú dodať, že od Lutherovho vystúpenia sa chopili meča, aby ním rozsievali skazu a zmocňovali sa majetku katolíckej Cirkvi. Logickým následkom bolo, že sa katolícke kniežatá a Cirkev rozhodli brániť.

Po takmer dvoch storočiach ťahaníc, až do Vestfálskeho mieru v roku 1648, ak nerátame pokračujúcu tureckú inváziu podporovanú kalvínmi, je zaiste ťažko rozplieť uzol obvinení a žalôb. Avšak ten, kto celú eskapádu spustil, nesie zaiste vinu aj za následok; a to tak v duchovnej ako aj v hmotnej sfére. Kto mečom bojuje, ten mečom zahynie a malá chyba na počiatku, veľkou sa stáva na konci, ako hovorí sv. Tomáš.

Protestanti neboli teda obeťami týchto dejov náboženských vojen, ale naopak: ich iniciátormi a oddanými vykonávateľmi. O tom svedčí aj prípad troch košických mučeníkov.

Príbližme si najprv v skratke ich životy. Hneď na začiatku je treba podotknúť, že sa nejednalo o príslušníkov slovenského národa. Marek Križin alebo tiež Križinčanin bol Chorvát, Melchior Grodziecki bol Poliak a Štefan Pongrác bol Maďar zo Sedmohradska. Ich osudy sú späté so Strednou Európou a ich cesty sa cez ňu neustále preplietajú, až nakoniec ich púť skončila v severnom Uhorsku.

Križinovo meno je odvodené od jeho chorvátskeho rodiska, mesta Križevci. V nemčine znie názov mesta Kreutz, čo môže vzbudzovať symbolické prirovnania k budúcu údelu rehoľníka. Narodil sa v roku 1588 alebo 1589. Jeho otec bol dôstojníkom a mal ešte jedného syna. V tom čase pred-

Foto: sv. Marko Križin

stavovalo Chorvátsko pozoruhodnú výnimku z náboženským zmätkom vtedajšieho Uhorska – zostalo katolícke. Chlapcova viera teda nebola ohrozená vplyvom okolia a tak sa šťastne dostal roku 1600 až na jezuitské gymnázium vo Viedni, kde sa zdržoval až do roku 1607.

Otec v ňom videl svojho nástupcu vo vojenskom remesle, ale Marek sa rozhodol pre dráhu kňaza. V Štajerskom Hradci pokračoval v štúdiu na jezuitskej univerzite. Zbožný študent hneď po príchode vstúpil do Mariánskej kongregácie. Provinciál jezuitov Rummer, všimnúc si jeho nadanie a usilovnosť, ho poslal v roku 1611 do

Foto: Bethlen s kalvínskymi kazateľmi/commons.wikimedia.org

Ríma študovať teológiu na Collegium Germanicum – Hungaricum. Kňazskú vysviacku absolvoval v roku 1615.

Jeho putovanie viedlo rovno do Horného Uhorska, do Trnavy, ktorá bola vtedy centrom uhorskej vzdelanosti. Tam mu ostrihomský arcibiskup zveril funkciu profesora a riaditeľa kapitulskej školy. Cestou sa zastavil v rodnom Chorvátsku, kde zanietené kázal miestnym obyvateľom. Neskôr bol archidiakonom v Komárne a správcom opátstva v Krásnej nad Hornádom. Svoje naplnenie však videl v misionárskom poslaní a nie v správe majetkov a preto po uvoľnení odišiel s jezuitským misionárom Štefanom Pongrácom do Humenného, kde absolvoval ignaciánske duchovné cvičenia.

Štefan Pongrác pochádzal zo starej šľachtickej rodiny a z toho, že neskôr bol v Humennom kazateľom pre oby-

vateľov maďarského jazyka, môžeme usudzovať, že maďarčina bola jeho rodným jazykom. Najprv študoval na jezuitskom kolégiu v Kluži a podobne ako Križin sa mal stať vojakom; v detstve sa dokonca veľmi rád na vojaka hrával. Napokon ale vstúpil 8. júla 1602 do Spoločnosti Ježišovej. Dostal sa až do Brna kde zložil aj prvé rehoľné sľuby. Po vyštudovaní filozofie vyučoval v Prahe na gymnáziu. V Lublane ďalej študoval filozofiu, v Klagenfurte rétoriku a teológiu v Štajerskom Hradci. V roku 1615 bol vysvätený za kňaza a odtiaľ odchádza do Humenného kde sa stal riaditeľom školy.

Ďalším martýrom – jezuitom bol Melchior Grodecký. Ten sa narodil v sliezkom Tešíne a jeho predkovia pochádzali z poľského Grodziewa, od ktorého je odvodené aj jeho meno. Jeho strýko bol biskupom v Olomouci a

založil jezuitské kolégium v Brne. Do konca aj blahoslavený Ján Sarkander bol jeho príbuzný. Bola to teda rodina hlboko veriacia. Od roku 1595 študoval na jezuitskom kolégiu vo Viedni a v roku 1603 vstúpil do jezuitského noviciátu v Brne. V roku 1605 zložil rehoľný sľub. V roku 1608 odišiel študovať filozofiu do Prahy. Dva roky pobudol ako učiteľ na gymnáziu v Štajerskom Hradci a vracia sa v roku 1612 do Prahy študovať teológiu. Po vypuknutí stavovského povstania v Prahe boli jezuiti vyhnaní z Prahy a páter Melchior odchádza na východné Slovensko, kde 16. júna 1619 skladá slávnostné rehoľné sľuby.

Cesty martýrov sa prešli na východnom Slovensku, kde mali misijne pôsobiť pri rekatolizácii obyvateľstva. Tam ich čakalo utrpenie, ale aj slávna palma martýrstva.

PROTESTANTI, HABSBURGOVCI A TURCI

Vtedajšie Uhorsko ako aj celá Európa boli ničené protestantskou revoltou a osmanskými nájzdami. Nakoniec sa z protestantov a tureckých moslimov vyprofilovala pozoruhodná koalícia, ktorá si kládla za cieľ likvidáciu katolíckej Cirkvi a jej hlavy pápeža, čo sa prejavilo najmä neustálym vyvolávaním konfliktov s tými reálnymi vojenskými mocnosťami, ktoré stáli na katolíckej strane. Boli to predovšetkým Habsburgovci, ktorých moc vtedy siahala od novoobjavených amerických území, cez Španielsko, Holandsko a Neapolsko až po Uhorsko.

Protestantskí piráti z Holandska, sedmohradskí kalvíni i nemecké protestantské kniežatá, tí všetci boli ochotní sa spojiť s najmocnejšou ríšou

vtedajšej východnej Európy – Tureckým sultanátom. Ich heslo znelo: „Radšej sultán ako pápež.“ To sa potvrdilo aj v prípade Sedmohradska. Táto integrálna súčasť stredovekého Uhorska sa stala nárazníkovým štátom a poslušným vazalom Tureckého sultanátu. Nadšení kalvíni, maskujúc svoju náboženskú nenávisť okrídlenými slovami o „boji proti habsburskému tyranovi“, sa s radosťou zverili do operatery tureckému sultánovi, ktorí podľa nich asi tyranom nebol. Podieľali sa na jeho bojových operáciách, vrátane tých, ktoré prebiehali na území Tureckého pašalíka, čiže na území bývalého stredného a južného Uhorska, za slobodu ktorého údajne bojovali.

Ako poslušný nástroj osmanskej expanzie koordinovali svoje povstania s istanbulskou diplomaciou. Výsledkom boli protihabsburské povstania, ktoré prebiehali od konca 16. až do začiatku 18. storočia....

Pokračovanie z. časti článku uverejníme v ďalšom čísle časopisu.

JD

Foto: sv. Štefan Pongráč

SÚČASNÉ PRENASLEDOVANIE KREŠŤANOV A MÉDIÁ

Výkrik „Alahu Akbar!“ v mníchovskom kostole sv. Pavla vyvolal paniku, v dôsledku ktorej sa zranilo 24 osôb.

Médiá sa situáciu snažili okamžite zľahčiť s tým, že vinníkom bol duševne vyšinutý Somáľčan, ktorý údajne mal aj vypité a tiež že vraj nekričal „akbar“ ale akési „nachbar“. Takže kameň nám spadol zo srdca.

Také „šťastie“ však nemajú mnohí kresťania vo svete. Napríklad **vo februári 2019 v Etiópii pri výkrikoch Alahu Akbar** miestni moslimovia zničili desať kostolov a cirkevných budov.

V Ugande, v januári 2019, zbúrali „len“ jeden kostol.

Ešte horšie dopadli kresťania na Srí Lanke, kde atentátnici na Veľkonočnú nedeľu ráno koordinovane zaútočili v troch kostoloch a viacerých hoteloch. Podľa posledných upresnených informácií (z 27.04.2019) zahynulo 253 osôb (z toho 45 detí) a asi 500 bolo zranených. Tieto bombové útoky opäť pripomenuli, ako je v mnohých častiach sveta nebezpečné praktizovanie kresťanstva.

Hlavné médiá vo všeobecnosti informujú o utrpení kresťanov len veľmi málo. Preto väčšina ľudí o ňom nemá ani tušenie. Ba málo sa o ňom dočítame aj v cirkevnej tlači. Podľa talianskej novinárky Francesci Paciovej, pokiaľ ide o osud kresťanov na Strednom východe, v Iraku, Pakistane, Alžírsku, Indii a inde, *„príliš veľa vecí ignorujeme a čo je ešte horšie, tvárime sa, že veľa vecí nevidíme“*.

Problémom je však často aj to, **ako** o nich informujú. Pretože médiá už dávno neplnia len úlohu informovať, ale čoraz silnejšie verejnú mienku ovplyvňujú a deformujú.

Napríklad, po hroznom atentáte spáchanom v marci 2019 v novozélandskej mešite v meste Christchurch, politici i médiá ihneď spontánne pomenovali obeť (moslimov) a odsúdili ideológiu útočníka (biely nacionalizmus a islamofóbiu). Ba čo viac, začali priamo i nepriamo odsudzovať každého, kto niekedy povedal niečo kritické voči islamu.

Keď však došlo k bombovým útokom na Srí Lanke, mnohí sa veľmi

ošívali, a obeť – čiže kresťanov – priamo ani nepomenovali, hľadali rôzne synonymá (ba vymysleli nový, doteraz neznámy termín, a nazvali ich „uctievačmi Veľkej noci“ – *Easter worshippers*), tvrdili, že to bol „útok na štát“, všeobecne odsudzovali nenávisť, ale nespomenuli ani ideológiu (islam), ku ktorej sa títo kamikadze sami hrdo hlásili; a ako samovrahovia pohrdali aj svojím životom, v klamnej nádeji, že takto pôjdu rovno do moslimského raja.

Aj server aktuality.sk ako terč nedelných útokov uviedli na prvom mieste „luxusné hotely“ a až za nimi „katolícke chrámy“, čo sa na prvý pohľad môže zdať ako malichernosť, zanedbateľný detail, keby aj za tým nebol typický ľavicový naratív (mentálny obraz). Aký? Nuž že skutočnými obeťami nemôžu byť kresťania, ale iba moslimovia, homosexuáli, LGBTI, rasové či iné menšiny.

Preto keď biely nacionalista a eko-fašista spáchal ohavný teroristický útok na mešitu v Christchurchu na Novom Zélande, tak sa to dokonale zhodovalo s naratívom, podľa ktorého biely nacionalista zabíjal moslimov, pretože vtedy môžu tvrdiť: „Vidíte, hovorili sme vám, že je tu epidémia rasizmu a islamofóbie, proti ktorej treba bojovať!“

Keď však dôjde k teroristickému útoku spáchanému osobami hlásiacimi sa k islamu, toto sa už nezohoduje s ich naratívom. Keďže zostať ticho nemôžu a niečo povedať musia, útoky odsúdia, ale veľmi vágne. Povedia: „Odsudzujeme nenávisť!“, a iba ostýchavo (ak vôbec) vyslovia slovo „kresťania“, keď sú títo masakrovaní v mene Alaha. Napríklad britský denník

The Times vedie kampane a energicky sa zasadzuje proti antisemitizmu, islamofóbie, homofóbie, transfóbie či iným fóbiam, ale v redakčnom komentári k srílnskej tragédii, by sme slovo kresťan nenašli. Prečo? **Pretože mediálny diktát zakazuje hovoriť o prenasledovaní kresťanov.** Týchto majú vo svojom mentálnom obraze zafixovaných ako utláčateľov, ktorých obeťami sú moslimovia, homosexuáli, LGBTI, rasové menšiny... Je to **neomarxistický triedny prístup, v ktorom buržoáziu nahradilo kresťanstvo a za proletariát dosadili iné „vykorisťované“ menšiny.** Aj preto v čase, keď médiá po celom svete obširne informovali o teroristickom útoku na mešitu v Novom Zélande, smrť stodvadsiatich kresťanov, ktorí približne v rovnakom čase boli zabití v Nigérii, prešla takmer bez povšimnutia.

Aj toto je súčasťou vojny proti kresťanstvu. Na Západe je táto vojna vo verzii soft.

Nazývať veci pravým menom a hovoriť o genocíde kresťanov dnes vôbec nie je jednoduché. Pretože keď pripustíme, že existujú osoby prenasledované za svoju vieru, musíme pomenovať aj osoby, ktoré ich prenasledujú. A to je kvôli politickej či teologickej korektnosti niekedy takmer nemožná úloha. Najmä keď v dvadsaťpäťčlennom zozname najnebezpečnejších krajín pre kresťanov má osemnásť moslimskú väčšinu.

Francúzsky filozof, žid narodený v Alžírsku, Bernard-Henri Levy hovorí, že «kresťania sú dnes vo svete najsystematickejšie, násilne a bez trestne prenasledovaní,“ ba označuje to za „planetárnu nenávisť“. Podľa

Na krvi mučeníkov rastie Cirkev

neho je nutná globálna ochrana kresťanov od Ázie po Stredný Východ.

Na začiatok by stačilo, keby aspoň médiá o tom poctivejšie informovali.

Zatiaľ je to v nedohľadne.

Modlime za prenasledovaných kresťanov, ktorí sa nevzdávajú a nekapitulujú, ale naďalej sa zhromažďujú pri slávení Eucharistie, hoci tým vystavujú nebezpečenstvu seba i svojich drahých:

„Pane Ježišu, posilni našich bratov a sestry, ktorí sú prenasledovaní z dôvodu viery v Teba. Obdar ich silou a vytrvalosťou. Ty im buď nádejou, aby Ti v utrpení zostali verní. Obdar ich istotou, že ich mená sú zapísané v Nebi. Daj im silu, aby Ťa vedeli nasledovať v nesení kríža a nikdy sa nevzdali svojej viery.“

redakcia portálu Christianitas.sk

POŠLITE NÁM SVĚDECTVO!

MODLÍTE SA KORUNKU K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU?

MÁTE VO SVOJEJ DOMÁCNOSTI OBRAZ MILOSRDNÉHO PÁNA JEŽIŠA?

POZNÁTE DENNÍČEK SV. SESTRY FAUSTÍNY?

ZMENILA TÁTO POBOŽNOSŤ A ÚCTA, ŽIVOT VÁM, ALEBO VAŠIM
BLÍZKYM?

Prosím, napíšte nám svoje svedectvá, ktoré použijeme pri príprave novej knihy o úcte k Božiemu milosrdenstvu!

Svedectvo nám môžete zaslať poštou na adresu:

*Nadácia Slovakia Christiana,
Palackého 4,
811 02 Bratislava,*

alebo emailom na:

redakcia@spojenectvosmariou.sk

Zanechajte, prosím, svoj telefonický kontakt - autorov vybraných textov budeme kontaktovať a tiež ich odmeníme!

KRV MUČENÍKOV, KTORÁ REZONUJE V NAŠICH SRDCIACH

VAfrike a na Strednom východe je prelievaná krv kresťanov a hrozí, že zaplaví Európu. Prebieha vojna proti kresťanstvu. Musíme to otvorene povedať a neskrývať ju za pokrytecké frázy. Samotné konštatovanie tejto skutočnosti však nestačí. Aj my sme účastníkmi tejto vojny a je našou povinnosťou v nej bojovať, pretože ak bojovať nebudeme, budeme porazení nielen na tejto zemi, ale na celú večnosť.

Náš úsudok o tom, čo sa deje vo svete, je väčšinou závislý od toho, čo nám servírujú masmédiá: od nich dostávame správy, ktoré podnietia naše emócie, ale ktoré po čase vymažeme z pamäte. V prípade čoraz častejších masakrov kresťanov, však toto nesmieme dovoliť. Veľkonočný masaker v roku 2019 spáchaný na Srí Lanke s 310 mŕtvymi a viac ako 500 ranenými, nám musí pripomenúť masaker, ku ktorému došlo na Zelený štvrtok v roku 2015 v areáli Garissa v Keni.

Na Srí Lanke väčšina obetí prišla o život v explóziách počas obradov Vzkriesenia. V Keni zasa bojovníci vtrhli do internátu univerzity, kde zobudili študentov a pýtali sa ich na náboženstvo, ktoré vyznávajú: kresťania boli okamžite zabití.

Obetí bolo 148. Ani v jednom prípade nešlo o prírodnú katastrofu, ako napríklad zemetrasenie alebo tsunami. Bol to zámerný masaker islam-

ského fanatizmu, súčasť masívneho a systematického prenasledovania kresťanov na celom svete. Podľa nedávnej správy mimovládnej organizácie *Open doors* je vo svete 245 miliónov prenasledovaných kresťanov a v roku 2018 ich bolo zabitých viac ako štyritisíc, čiže jedenásť denne.

Giulio Meotti, v nedávno vydanej mrazivo desivej knihe, opisuje údel kresťanov na moslimskom Východe pod radikálnym islamom: vyludnené dediny, masakry rehoľníkov a civilistov, znásilnenia, únosy, masové prenasledovanie, masové hroby, nútené konverzie (*Boží hrob. Smrť kresťanov Východu a opustenie Západu*, Cantagalli, Siena 2019). Cirkvi na Strednom východe boli terčom fyzickej a symbolickej likvidácie.

V roku 1945 kresťania predstavovali 20% obyvateľstva, dnes je ich 6% a predpokladá sa, že do roku 2020 ich bude ešte o polovicu menej. Od Druhej

Na krvi mučeníkov rastie Cirkev

svetovej vojny až dodnes odišlo z arabsko-islamského sveta desať miliónov kresťanov. Podľa anglického historika Toma Hollanda, sme svedkami zániku kresťanstva na Strednom východe. **To všetko necháva verejnú mienku na Západe**, ktorá je inak vždy pripravená mobilizovať sa v prípade ekologických káz a v prospech migrantov, chladnou. Ako povedal jeden z arcibiskupov v Iraku, "Západu viac záleží na žabách než na nás, kresťanoch".

Meotti napríklad uvádza, že v noci medzi 18. a 19. júlom 2014, v štvrtiach Mosulu, druhého najväčšieho irackého mesta, jazdili pikapy s ampliónmi, z ktorých oznamovali kresťanom, že do poludnia na druhý deň sa **musia rozhodnúť, či opustia mesto, masovo konvertujú na islam alebo im budú useknuté hlavy**. Takmer všetci odišli, opustili svoje domovy a svoj majetok. Kto zostal a nezriekol sa katolíckej viery, bol usmrtený. Rovnaké ultimátum, pred aké boli v túto noc postavení kresťania v Mosule, dostali aj kresťania, ktorých dve masové popravy v Lýbii – dielo Islamského štátu Isis - boli zaznamenané na videu. Na jednom vidno 15 kresťanov, ktorým odrezali hlavy na líbyjskom pobreží. Na druhom videu bol podobný počet kresťanov zabitých výstrelom do hlavy „*Martyres non facit poena, sed causa*“, hovorí sv. Augustín. (Nie je to utrpenie, ktoré robí mučeníka, ale dôvod.) Človek sa stáva mučeníkom nie kvôli utrpeniu, nech bude akokoľvek kruté, ale pre dôvod, pre ktorý ho znášal. Aby sa niekto stal mučeníkom, je potrebné, aby jeho usmrtenie bolo vykonané in odium fidei, z nenávisti voči kresťanskej viere. V Iraku a Lýbii, podobne ako v Keni, na Srí Lanke,

útočníci zabíjali z nenávisti voči kresťanskej viere. Vyliata krv očistila životy obetí a spravila z nich mučeníkov.

«*Mučeníci bez tváre, bez stigiem, ktorí v talianskej a v svetovej tlači ostávajú nepovšimnutí. Ich trýzeň pripomína tridsať rokov (1921-1950) sovietskych gulagov, prenasledovanie nacistami, prenasledovanie kresťanov v Španielskej občianskej vojne. Prenasledovanie kresťanov v islamskom prostredí však zostáva tým najúčinnnejšie utajovaným tajomstvom na svete. Kresťania sú vyhánaní, nútení konvertovať na islam, zabíjaní pre svoju vieru, zotročovaní, miesta bohoslužieb i hrobky ich svätých sú ustavičným terčom vandalských útokov*“(Boží hrob, str. 295-296).

Kresťanstvo nie je individualistické náboženstvo, ale jediným Mystickým telom, preniknutým sociálnou solidaritou, v ktorom sa každý delí o duchovné dobré s ostatnými. Každý úd tohto Mystického tela sa podieľa na rozvoji a zdokonaľovaní celého organizmu. Ak nás prirodzená solidarita založená na spoločnom pôvode ľudskej prirodzenosti spája so všetkými ľuďmi, **nadprirodzená solidarita nás spája so všetkými bratmi vo viere**. V tomto zmysle, ako hovoril Tertulián, krv mučeníkov dáva Cirkvi nový život..

Krv mučeníkov je semenom kresťanov nielen z hľadiska množstva, **ale predovšetkým čistoty a neporušiteľnosti viery**. Svätý Justín v Dialógu s Trifonom predstavuje mučeníkov ako vetvy viniča, ktoré sú prerezávané, aby prinášali viac ovocia: „*Hoci nás zabíjajú mečom, pribíjajú nás na kríž, hádžu nás šelmám, posielajú do väzníc, vrhajú do plameňov, hoci sme vystavení všetkým možným trápeniam,*

Foto: Mučeníci z Gorhamu, Cesare Fracassini

našej viery sa nezriekame. Čím väčšmi na nás tieto muky doliehajú, tým silnejšia je viera a nábožnosť ostatných. Podobne ako s viničom, na ktorom sú orezávané tie ratolesti, ktoré prinášajú ovocie, aby z nich potom vyrástli ďalšie kvitnúce a plodnosné výhonky, tak je to aj s nami“.

Prenasledovaných kresťanov však nesmieme ponechať ich osudu, ale musíme ich brániť, pretože ak je pravda, že Boh zo zla môže uskutočniť dobro, je tiež pravda, že **proti zlu treba bojovať, a to so všetkými prirodzenými i nadprirodzenými zbraňami, ktoré máme.** Boj medzi dobrom a zlom vždy skončil porážkou zla. Prenasledovatelia môžu zabiť telo, ale nemôžu udusiť hlas pravdy a viery, ktorý sa ozýva v priebehu storočí, a ktorý musí rezonovať v našich srdciach.

Krv kresťanov je prelievaná v Afrike a na Strednom východe a hrozí, že za-

plaví Európou. Musíme však odmietnuť pokušenie pesimizmu, pretože budúcnosť patrí Bohu, ktorý je jediným pánom dejín. A to, čo Boh od nás dnes žiada, je verejné svedectvo – vystúpenie na obranu kresťanskej civilizácie. Prebieha vojna proti kresťanstvu. Musíme to otvorene povedať a neskrývať ju za pokrytecké frázy. Samotné konštatovanie tejto skutočnosti však nestačí.

Účastníkmi tejto vojny sme aj my a je našou povinnosťou bojovať, pretože ak bojovať nebudeme, budeme porazení nielen tu, na tejto zemi, ale na celú večnosť. Kto však bojuje a má vieru v Boha, má istú večnú odmenu a nádej v odmenu pozemskú, pretože Ježiš neomylnne prisľúbil: „*Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše*“ (Mt 6, 33).

Roberto de Mattei

Je chvályhodné túžiť po mučeníctve, ale netreba ho vyhľadávať

Rozhovor s otcom Grzegorzom Śniadochom, kňazom z Inštitútu Dobrého pastiera.

V Cirkvi panuje všeobecné presvedčenie, že krv mučeníkov je zárukou vzrastu viery. Koho teda považujeme za mučeníka?

– Slovo „mučeník“ pochádza z gréckeho slova „martyr“, čo znamená svedok. V základnom zmysle tohto slova ním označujeme osobu, ktorá položila svoj život za vieru v Ježiša Krista. Prvým takýmto mučeníkom bol svätý Štefan, ktorého ukameňovali Židia. Niet silnejšieho svedectva viery v Krista, než vyliatie vlastnej krvi.

„Vaša prehnaná tvrdosť vám nepomôže. Tá skôr pomôže našej Cirkvi. Vždy, keď nás gniavite, je nás čoraz viac: Krv mučeníkov je semenom kresťanov (Semen est sanguis Christianorum). Ona vás napomína, že bolesť a smrť treba trpezlivo znášať. (...) Slová však neoslovia toľko ľudí, ako ich oslovia kresťania svojimi činmi. (...) Keď nás vy odsúdite, Boh nás oslobodí!“

Tento dojemný fragment reči veľkého apologetu Tertulliana (+220) adresovaný rímskym prenasledovateľom ukazuje pravdu, ktorá sa zdá byť v roz-

pore s ľudskou logikou. Čím väčšími sú Kristovi nasledovníci prenasledovaní, čím viac kresťanov dáva za neho život, tým sa Cirkev stáva silnejšou a tým viac rastie počet jej členov.

V čom spočíva zmysel kresťanského mučeníctva?

– Skutky apoštolov hovoria o postoji svätého Petra a ostatných apoštolov, ktorí po uväznení a bičovaní odchádzali z veľrady natešení, že boli uznaní za hodných znášať potupu pre Ježišovo meno (Sk 5, 41). Iba človek, ktorý si je istý a je presvedčený o hodnote viery, sa nebojí položiť vlastný život za vernosť Kristovi. Ba čo viac, nachádza v tom dôvod pre vnútornú radosť: „Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať. (...) Radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi“ (Mt 5, 11). Takýto postoj apoštolov a neskôr všetkých Kristových učeníkov bezpochyby dáva veľa podnetov na zamyslenie tým, ktorí ho ustavične prenasledujú či ktorí hľadajú zmysel života.

Prečo Cirkev uctieva mučeníkov?

– „Ak mňa prenasledovali, budú prenasledovať aj vás“ (Jn 15, 20). Sám Ježiš Kristus, poslušný vôli svojho Otca, bol ukrutným spôsobom umučený na kríži. Kresťania, ktorí sa stali mučeníkmi, svojimi vlastnými životmi vydali svedectvo viery a najdokonalejšie napodobnili Krista. Niet vyššej ceny za vernosť svätej katolíckej viere, než je obeta vlastného života. A práve preto našim mučeníkom preukazujeme najvyššiu úctu. Mučeník môže položiť svoj život pri obrane viery alebo za svojho blížneho: „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov“ (Jn 15, 13).

Má mučenie ešte nejaký zmysel v dobe všeobecného „dialógu“ a ekumenizmu?

– Mučenie má zmysel vždy a v každej dobe, pretože ako som už povedal, je to najdokonalejšie vyjadrenie kresťanskej viery. Mučenie v pravej viere však treba odlíšiť od nerozvážnej smrti tých, ktorí umierajú pri obrane svojich bludov. Mučeníkom v plnom zmysle slova je preto iba ten, kto ako katolík verný pravej viere dáva za ňu svoj život.

Prečo máme povinnosť vydávať svedectvo viery v Krista niekedy až do vylitia krvi?

– Ježiš povedal veľmi jasne: „Toho, kto mňa zaprie pred ľuďmi, aj ja zapriem pred svojím Otcom“ (Mt 10, 33). Táto veta veľmi jasne ukazuje, že tu nie je priestor na kompromisy. Ak chcete byť spasení, nemôžete zaprieť vieru bez toho, aby to nemalo následky. Okrem toho je mučenie najdokonalejším uskutočnením Kristovej

Umuč. sv. Kataríny Alexandrijskej

smrti na sebe samom. Je chvályhodné žiť ako Kristus, ale ešte chvályhodnejšie je zomrieť za neho: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma“ (Mt 16, 24).

Niektoby to mohol prekrútiť a povedať, že keďže viera rastie vďaka mučeniu, je zbytočné sa znepokojovať kvôli porušovaniu práv kresťanov prenasledovaných v Ázii alebo Afrike, pretože je to kvas budúcej veľkosti tamojšej Cirkvi...

– Takéto zvrátené myslenie vychádza z rovnakého predpokladu ako tvrdenie „Ak nepokrstené deti idú automaticky do neba, potom potraty zaplňujú nebo deťmi“. Nikto nemá právo rozhodovať o životoch druhých, pretože Boh je Pánom života a smrti. Utr-

Foto: Umučenie sv. Barolomea, flickr.com/Ľubica_peronianteste

penie je vždy utrpením a my máme pomáhať našim bratom, pretože to vyžaduje láska k blížnemu. Preto by sme sa mali ozývať na obranu prenasledovaných; na obranu kresťanov v arabských krajinách i v ostatných častiach sveta.

Po mučeníctve možno túžiť, ale neslobodno sa ľahkomyselne vystavovať smrti...

– Je chvályhodné túžiť po mučeníctve, ale netreba ho vyhľadávať. Keď nás prenasledujú, treba utekať, ale keď nás chytia a udrie naša hodina, musíme sa odovzdať do Božích rúk.

Prináša mučeníctvo naozaj iba dobré ovocie?

– Ozajstné mučeníctvo vždy prináša dobré ovocie, pretože jeho prameň je v

Kristovom utrpení, pretože z jeho prebodnutého boku vytekla voda života. Môže sa však stať, že očakávame iné ovocie ako to, ktoré príde. Najčastejšie si myslíme, že tam, kde zomierajú mučeníci – v geografickom zmysle –, tam bude určite viera prekvitať. Vôbec to tak nemusí byť. Obeta mučeníkov zväčšuje pokladnicu zásluh mystického tela Kristovho, čiže Cirkvi. Funguje to trochu ako spojené nádoby. Mučeníci zomierajú na jednom mieste a vďaka tomu kresťania na inom mieste získavajú silu a vitalitu. Je to veľké tajomstvo Cirkvi. Preto rovnako musíme mať na pamäti, že na druhej strane zasa naše hriechy niekde inde oslabujú vieru.

Ďakujem za rozhovor.

MUČENÍCTVO JE FENOMÉN

Mučeníctvo je fenomén, ktorý sa dotýka Cirkvi od jej samotných počiatkov. Prví kresťania boli ľuďmi, ktorí chápali mučeníctvo ako „normálnu“ súčasť katolíckej viery, pretože v momente, keď uverili v Ježiša Krista, prestali byť súčasťou pohanských kultov, teda pohanský duch nad nimi stratil všetku kontrolu, čo spôsobovalo vlastne krízu celej pohanskej kultúry. Tá bola vystavaná na „vlastnení“ človeka vo všetkých ohľadoch. Najmä v zmysle náboženskom. Pre pohana prestať veriť v antický Rím a jeho božstvá, znamenalo prestať za tento ideál pokladať svoj život, prestať sám seba chápať ako koliesko „večného“ stroja, ktorý sa nikdy nezastaví. To mohlo viesť len ku kolapsu. Sv. Augustín sa tak urputne pasuje s týmto chápaním, ktoré sa reálne používalo ako obvinenie proti kresťanom pred súdom: „Kresťanstvo spôsobilo pád Rímskej ríše, pretože ju totálne rozdelilo, keď prinieslo novú vieru.“ Kto sa stal teda kresťanom, stal sa nepriateľom Ríma. Sv. Augustín však nádherne ukazuje v prvej časti svojho monumentálneho diela Boží štát, že nie kresťanstvo, lež

pohanstvo samo Rím rozvrátilo svojou nemravnosťou a úctou k všetkým možným bohom, ktorí napokon ani nie sú bohmi, lež sú to démoni. Kresťanstvo naopak, Rím zachránilo a dalo mu punc večnosti.

Katolícka viera nestratila nič s tejto svojej schopnosti človeka oslobodiť od poblúdení. Lebo naša doba sa veľmi približuje tej, v ktorej žili prvotní kresťania. Sme svedkami etablovania sa nového pohanstva, ktoré rovnako, ako to staré, chce totálne vlastniť ľudskú osobu. Ako povedal krakovský arcibiskup Marek Jędraszewski, táto totalita už viac nie je jednofarebná, ale je dúhová. Je mnohofarebná, teda má mnoho sfér a podôb a k svojmu presadeniu, paradoxne, používa dnes tak magickú formulu „sloboda.“ Hlása sa sloboda, ktorá prináša tú najvyššiu neslobodu a zotročenie. Ide o novodobý blud, ktorý kresťan nikdy nemôže akceptovať. Pretože táto sloboda je slobodou pomýlenou, postavenou na človeku a jeho nerestiach, na koketovaní so svetáctvom, na prispôbovaní sa „modernému“ protikresťanskému mysleniu, teda práve

na tom, voči čomu mučeník aktívne bojoval v minulosti a bojuje aj dnes. Je to úplne cudzí „svet“, ktorý na nás číha z moderných vysvetlení tohto, čo vlastne robí človeka slobodným. Môže sa povedať, že slobodným ma robí jednoducho to, čo chcem, bez ohľadu na zjavenú morálku? Či lubovoľné používanie svojho tela? Tolerovanie neviazaného sexuálneho správania iných, ktorí tak konajú dobrovoľne? Rešpekt voči hriechu, ktorý koná druhá osoba? Akceptovanie názorov ľudí, ktorí tolerujú hriech vo verejnom živote, ba robia z neho najvyššiu čnosť? Toto má byť moderne povedané „sloboda“? Azda sem nás vedú príklady tých, ktorí sú nazvaní mučeníci?

Božie zjavenie nás veľmi rýchlo vyvádza z omylu. Sv. apoštol Ján píše: „Každý, kto pácha hriech, pácha aj bezprávie, lebo hriech je bezprávie“ (1 Jn 3,4). **Mučeník, ktorý žije z Božej milosti vyvierajúcej z obety Ježiša Krista odmieta prijať hriech, ako životný štýl, odmieta ho tolerovať a akceptovať.** Akokoľvek by ho k tomu „moderná“ doba viedla. Pretože hriech vedie do záhuby a mučeník chce žiť. No nie život krátky, pozemský. Vydáva sa na zápas o život nebeský, pretože skrze katolícku vieru pochopil, že má nadprirodzený životný cieľ. Chce teda žiť nadprirodzene, podľa slov sv. Pavla, ktorý radí: „Žíte duchovne a nebudete spĺňať žiadosti tela. Lebo telo si žiada, čo je proti duchu, a duch, čo je proti telu. Navzájom si odporujú, aby ste nerobili to, čo chcete. Ale ak vás vedie Duch, nie ste pod zákonom. A skutky tela sú zjavné: je to smilstvo, nečistota chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, sváry, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, rozkoly, závisť, opilstvo, hý-

renie a im podobné. O tomto vám vopred hovorím, ako som už povedal, že **tí, čo robia takéto veci, nedosiahnu Božie kráľovstvo.** Ale ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrotá, vernosť, miernosť, zdržanlivosť. Proti tomuto zákona niet. Tí, čo patria Kristovi Ježišovi, ukrižovali telo s vášňami a žiadostami. Ak žijeme v Duchu, podľa Ducha aj konajme“ (Gal 5, 16-25). Takýto životný štýl svetákov vyrušuje. Pretože v tejto perspektíve by sme ich mohli nazvať aj krátkozrakými, tými, ktorí nepozerajú na svoju budúcnosť. Toto je overovacím kódom dnešného kresťana: ak žijem podľa príkazov Krista a jeho Cirkvi, „svet ma nenávidí, pretože Krista nenávidel skôr“, no ak nežijem podľa neho, „svet ma bude milovať, pretože svet miluje, čo je jeho“ (porov. Jn 15, 18-20). Náš Pán od nás možno nevyžaduje mučeníctvo krvi, pretože ono je skutočne veľkou milosťou. Mnohí svätci po ňom túžili (sv. František s Assisi, sv. Vincent de Paul) a nebolo im dopriate. Otázkou je, čo Pán teda po nás žiada? Robí z mučeníka mučeníkom len preliatie krvi? Slovo „mučeník“ predsa prekladáme z gréčtiny pojmom „svedok.“ Mučeník je teda ten, kto svedčí o Ježišovi Kristovi a jeho božskom zjavení, ktoré prináša človeku konkrétne poslanstvo, nárok. Aj dnes osoba Ježiša Krista otriasa akokoľvek neslobodou a totalitou, ktorú na človeka chce diabol vrhnúť vo všetkých smeroch: *v ňom samotnom* (neusporiadané vášne a neresti), *v rodine* (egoizmus, individualizmus, neochota obetovať sa) a *v spoločnosti* (korumpovanie svedomia-verejných schvaľovanie nerestného a nemravného spôsobu života, zabíjanie nena-

rodených, kradnutie, podvody, klamstvá). Mučeník-svedok sa rozhoduje bojovať s touto neslobodou, ktorá má svoj vrchol v hriechu, teda v odmietnutí Boha.

Pred nami, ktorí sme dnes dedičmi životov svätých mučeníkov stojí teda veľká úloha. Neuhnúť ani napravo ani naľavo vo vyznávaní katolíckej viery a odporovať novému modernizmu, ktorý ju chce opäť prispôbovať svetu, nepodľahnúť lákavej liberálnej reklame na bezuzdú slobody a sami sa stať aktívnymi budovateľmi kultúry života, katolíckej kultúry. Treba prestať horekovať, načerpať príklad zo životov svätých mučeníkov a posilnení sv. sviatosťami vykročiť a konať. Nebáť sa obetovať pot či námahu za Krista. A ak to bude treba aj reputáciu, dobré meno a v konečnom dôsledku aj svoju vlastnú krv. Pretože sa opierame o prisľúbenie samotného božského Spasiteľa: „Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi; aj ja vyznám pred svojím Otcom, ktorý je na nebesiach“ (Mt 10, 32). Napokon, aké aktuálne sú slová pápeža Pia XI.:

„Nestačí iba patriť do Kristovej Cirkvi. Musíme byť aj živými údmi Cirkvi – v duchu a pravde. Iba tak sa ukáže dnešnému ľudstvu a predovšetkým protivníkom Cirkvi, že soľ zeme nevyvetrala a že kvas kresťanstva nestratil silu, ale je schopný ľudom dneška, zachváteným pochybnosťami a bludmi, vlašnosťou a duchovnou bezradnosťou, náboženskou znechutenosťou a odcudzovaním sa Bohu, duchovnú obnovu. Kresťanské spoločenstvo, v ktorom všetci príslušníci navzájom na seba pamätajú, ktoré

odmieta akúkoľvek pompéznosť a svätáckosť, pridrižiava sa Božích aj cirkevných príkazov a ktoré žije v láske k Bohu aj k blížnemu, toto kresťanské spoločenstvo môže a musí byť vzorom a vodcom pre svet, ktorý je až do svojej najvnútornejšej podstaty chorý a potrebuje oporu a usmernenie. Inak príde nevýslovné nešťastie a úpadok prevyšujúci každú predstavu“

(encyklika Mit brennender sorge, 14. marec 1937)

o. Radovan Rajčák

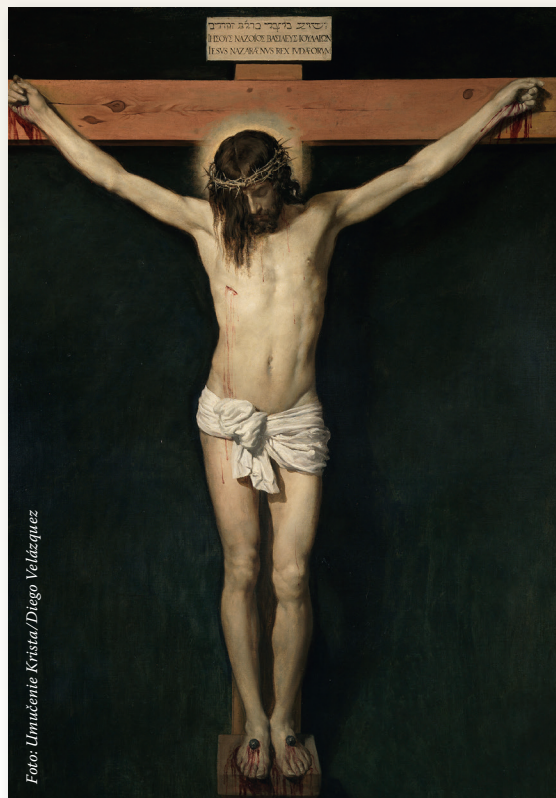

Foto: Umučenie Krista/Diego Velázquez

PRÍKLAD RODIČOV

Kto náležite ocení námahy otca, na ktorého pleciach spočíva bremeno starosti o rodinu, kto vidí matkine slzy a starosti spojené s výchovou detí, kto to všetko ocení, ten by sa určite nedivil, keby nad svedomitými rodičmi žiarila aureola svätosti. (...)

Dobre vychovať deti je nepochybne ťažká úloha, ale je možné ju uľahčiť, pokiaľ si uvedomíme, že prvým faktorom vo výchove je príklad rodičov, a taktiež keď budeme poznať čnosti, ktorým majú rodičia učiť svoje deti.

NEKAZ SVOJE DIEŤA

„Wie die Alten singen, so tanzen die Jungen (Ako starí spievajú, tak mladí tancujú),“ hovorí nemecké príslovie. Slovo, ktoré deti počujú od rodi-

čov, dobré či zlé, je iba slovom, ktoré odznie, ale príklad zostane. Akú má hodnotu aj to najúprimnejšie povzbudenie či hrozba zo strany rodičov, ktorí svojím životom popierajú to, čo od svojich detí požadujú?

Svätý Jozef a Preblahoslavená Panna Mária určite malého Ježiša nenapomínali: *„Chod', synu, do chrámu,“* ale hovorili: *„Ideme do chrámu.“* Pritom, ako sa to bohužiaľ často stáva, mnohí rodičia zakazujú svojim deťom hovoriť škaredé slová, ale sami ich používajú, zakazujú im klamať, ale sami klamú. Dokonca sa čudujú, keď narazia na podobnú situáciu, k akej došlo medzi mladým a starým rakom v tejto bájke:

Raz sa starý rak sťažoval na mladých: *„Že sa nehanbíte vždy chodiť pospiatky! Skúste raz ísť hlavou dopredu.“* *„V poriadku, ale daj nám príklad...“*

Bohužiaľ, rodičia si často svoju ľahkomyselnosťou neuvedomujú, aký nepriaznivý vplyv má ich zlý príklad!

Otec prichytil svojho syna pri krádeži: *„Chlapče, nekradni, pretože Boha*

neoklameš. On vidí všetko.“ „Všetko? odpovedal chlapec. „To je veľmi zlé, pretože tá včera určite videl opitého!“ Čo má na to otec odpovedať, ak sa deň predtým naozaj vrátil domov opitý?

Aj tí najhorlivejší katechéti a učítelia sa neraz márne usilujú zo seba vydať všetko, pretože zlý príklad, ktorý deti vidia doma, ničí ich prácu. Učiteľ na základnej škole hovoril deťom o soli. Okrem iného bola reč o tom, že nie je dovolené brať soľ zo soľničky prstami, iba nožom.

„Doma vám to určite často hovorili – ale viem, že do soľničky siahate prstami!“ „Prosím! volá chlapec, „môj otec vždy berie soľ prstami!“

Prosím oteckov, aby si nebrali soľ prstami...

Aby nechýbali príklady aj pre ženy, spomeniem anekdotu o učiteľke, ktorá chcela zahanbiť žiačku.

„Moja zlatá, nehanbíš sa prísť do školy v takej krátkej sukni?“ „Prosím,“ dievča odpovedala s plačom, „ja som dnes zaspala a ráno v tej rýchlosti... som si omylom obliekla mamine šaty...“

Z TOHTO MANŽELSTVA SA MUSELA NARODIŤ SVÄTICA!

Na druhej strane každodenné ušľachtilé správanie sa rodičov pôsobí na deti veľmi pozitívne. Stačí pripomenúť rodičov svätej Terézie z Lisieux. Pozrime sa na život tohto ctihodného manželského páru, ako usilovne plnil svoje domáce povinnosti. Keď čítame listy malej Terezky, vidíme, aký u nich vládol pokoj a podriadenie sa Božej vôli. Človek mimovoľne zvolá: *„Z tohto manželstva sa musela narodiť svätica!“*

Ako sa možno dnes odvolávať na takéto príklady? Dnes je iná doba! Prežili sme svetovú vojnu, teraz nás trápi hospodárska kríza, ktorá tvrdo dopadá na väčšinu ľudí... - takto hovoria mnohí, ale sú to falošné výhovorky.

Aj rodičia Terezky prežívali ťažké povojnové časy. Napokon porodiť a vychovávať dieťa je vždy spojené s ťažkosťami a utrpením. To, či rodičia s takouto obeťou súhlasia, je vecou viery v Boha a ich lásky. Beda dieťaťu, ktorého rodičia sa odtrhli od Boha; beda synovi, ktorého otec neverí v Boha! Dieťa má ostrý zrak, všetko vidí; keď má desať rokov, ešte sa pohoršuje na nevierou otca; vo veku pätnásť rokov si na to zvykne; a vo veku dvadsať rokov hľadá dôkazy na podporu svojho promiskuitného života.

Rodičia, nikdy nezabudnite, že najdôležitejším faktorom výchovy je váš príklad. Až potom môžete svoje deti dobre vychovať – ak budete žiť tak, že vám nebude čo vyčítať.

Biskup Tihamér Tóth [v] Zobrané diela biskupa Tihaméra Tótha, zväzok I, Kresťanské manželstvo. Warszawa 2001, s. 158 – 160.

Nadpis, titulky a drobné jazykové korektúry vykonala redakcia.

KRÁSA LITURGIE JE NÁDHEROU VTELENÉHO BOHA

Krása liturgie nie je čímsi navyše, osobitným výrazovým prostriedkom či druhoradým aspektom, ktorého sa možno vzdať alebo ktorý možno ignorovať. Krása je podstatným prvkom liturgie.

Foto: Martin Matusiák

„Vzťah medzi tajomstvom, v ktoré veríme, a tajomstvom, ktoré slávime, je vyjadrený osobitným spôsobom v teologickej a liturgickej hodnote krásy. Dokonca liturgia, ako napokon aj kresťanské Zjavenie, má vlastný vzťah s krásou, plynúci z jej podstaty: je „veritatis splendor“ [„jas pravdy“ – pozn. red.]. (...) Atribút, o ktorom sa zmieňujeme, nie je iba estetizmom, ale spôsobom, akým nás zasahuje pravda o Božej láske v Kristovi,“ zdôraznil Benedikt XVI. v postsynodálnej exhortácii Sacramentum Caritatis.

PREDSIEŇ NEBA

Krása liturgie, bohatstvo jej textov, foriem, slov, gest, správania, symbolov, spevu a jazyka ukazuje na toho, ktorý je *Cesta, Pravda a Život* (Jn 14, 6). Ukazuje na zmŕtvychvstalého Krista osláveného v Duchu Svätom. Liturgia je dielom samotného Spasiteľa, odrážaným liturgickou tradíciou, v ktorej boli modlitby prednášané naším Pánom Ježišom Kristom. Ako zdôraznili konciloví otcovia, „každé liturgické slávenie (...) je nanajvýš posvätnou činnosťou, ktorej účinnosti sa ani významom, ani stupňom nevyrovná nijaká iná činnosť Cirkvi.“ V nej Bohu vzdávame kult, ktorý mu patrí a ktorý je z pohľadu viery kozmickou liturgiou, predsieňou neba.

ŠKOLA VIERY

Staroveký kresťanský princíp hovorí: *Lex orandi – lex credendi*. Ako

sa modlíme, tak veríme. Preto musíme mať vždy na pamäti skutočnosť, že liturgia, jej božsko-ludská realita, včleňuje veriacych v Krista. Je školou viery a žriedlom, z ktorého prameňa diela Cirkvi a veriacych. Jej veľkosť tiež vyplýva z toho, že neposkytuje priestor pre svojvôľu, pretože vyžaduje podriaďiť sa Božej múdrosti a zamerať sa na *unum necessarium*, čiže na tú *jedínú potrebnú vec*, a na požiadavky, ktoré s ňou súvisia. Spôsob celebrovania nemôže závisieť od preferencií celebranta, od kreativity skupiny, pre ktorú sa vykonáva, ani od momentálne dominantnej módy. Boží kult je zo svojej podstaty čímsi nadčasovým, je plnením vôle samotného Krista jeho Nevestou – Cirkvou. „*Lebo nik nemôže položiť iný základ okrem toho, čo už je položený, a je ním Ježiš Kristus*“ (1 Kor 3, 11).

Foto: Martin Matušák

LITURGIA JE BOŽIE DIELO

Vzdanie sa krásy, banalizovanie liturgie, s ktorým sa dnes často stretávame, a takzvaná „kreativita“ nemôžu zostať bez následkov. Počas božskej eucharistickej obety „*sa sprítomňuje dielo nášho Vykúpenia*“. Ako zdôraznil kardinál Jozef Ratzinger ešte pred svojím nástupom na Petrov stolec, „*liturgia je buď Božím dielom, alebo vôbec neexistuje*“.

MZ

Foto: Martin Matušák

MÁRIA JE TIEŽ MOJA MATKA

Milujete Božiu Matku? Šírte Jej poslanstvo! Prídajte sa ešte dnes do našej duchovnej rodiny. Veľkou výsadou účasti na fatimskom Apoštoláte je duchovná pomoc pre desaťtisíce katolíkov na Slovensku. Vďaka mesačným príspevkom Apoštolov, ako aj vďaka Vašej podpore, budú môcť naši krajanovia spoznať Fatimské poslanstvo a odpovedať na výzvy Najsvätejšej Panny Márie.

ZÍSKATE NIENEN DUCHOVNÉ VÝHODY:

1. Každý mesiac využijete privilegium svätej omše, ktorá bude slúžená na Vaše úmysly a za Vašich najbližších.

2. Dostanete každodennú modlitebnú podporu rehoľných sestier, ktoré veľkodušne súhlasili spojiť prosby a úmysly Apoštolov Fatimy so svojimi modlitbami. Pre tento účel stačí, ak nám napíšete svoje úmysly na nami zaslaný formulár.

3. Dostanete *Diplom Apoštola Fatimy*, ako prejav uznania za Vašu účasť v tejto kampani.

4. Dostanete nálepky s vyobrazením Panny Márie Fatimskej, ktoré sú už posvätené kňazom.

5. Po troch mesiacoch svojho členstva dostanete farebnú podobizeň Panny Márie Fatimskej–tej, ktorá zá-

račným spôsobom plakala v New Orleanse v roku 1972. Táto podobizeň bola vytlačená vo forme plagátu, špeciálne pre členov Fatimského Apoštolátu tak, aby mohol byť zarámovaný.

6. Šesťkrát ročne bezplatne získate dvojmesačník „*Spojenectvo s Máriou*“ s aktuálnymi informáciami o kampaniach a iniciatívach Nadácie Slovakia Christiana a tiež s materiálmi pre morálnu a náboženskú formáciu.

7. Po šiestich mesiacoch účasti v tomto apoštoláte dostanete posvätenú sošku Panny Márie Fatimskej.

8. Po jedenástich mesiacoch účasti na v tomto apoštoláte dostanete odznak Apoštola Fatimy.

9. Po roku trvania Vášho členstva sa zapojíte do žrebovania o niekoľkodňový pútnický zájazd do Fatimy.

Pridajte sa do našej duchovnej rodiny!

AKO APOŠTOLI FATIMY môžete podporovať našu nadáciu

- **modlitbou** – každodenne sa modlite ruženec alebo aspoň jedenkrát *Zdravas' Mária...* na úmysel všetkých členov *Fatimského Apoštolátu* a kampaní *Nadácie Slovakia Christiana*
- **a obetami** – za týmto účelom si dobrovoľne zvolte výšku mesačného milodaru

Staňte sa členmi Fatimského Apoštolátu už teraz!

VOLAJTE: 02/222 00 777 (po-pia 8.30-16.00 hod.)

NAPÍŠTE: Fatimský Apoštolát, Nadácia Slovakia Christiana, Palackého 4, 811 02 Bratislava

POĎAKOVANIA A PROSBY

Alio člen Fatimského Apoštolátu chcem, aby moje poďakovania a prosby boli zahrnuté do úmyslov svätých omší, ktoré sa slávia každý mesiac za všetkých členov Apoštolátu a ich najbližších.

Fatimský Apoštolát

OSLOŽTE CO NAJVIŠIE!

Desaťtisíce Slovákov
čakajú na Vašu duchovnú podporu

Pokánie!

Vďaka Vašej pomoci im pošleme:

knižky, brožúry, časopisy a vzácne devocionálie,
ktoré môžu zmeniť ich život.

TRESTNÉ OZNÁMENIE V SÚVISLOSTI S PRENIKANÍM KONZUMENTOV DROG DO VYSOKEJ POLITIKY

Nadácia Slovakia Christiana podala trestné oznámenie v súvislosti s medializovanou kauzou konzumácie drog predsedom politickej strany Progresívne Slovensko Michalom Trubanom. Ten na sociálnej sieti zverejnil video, v ktorom priznáva užitie drogy LSD, ako aj viacnásobné užitie marihuany. Keďže drogy užil, je veľmi pravdepodobné, že si ich zadovážil nelegálnym spôsobom, čím mohol spáchať trestný čin. Pevne veríme, že príslušné orgány dôkladne preveria

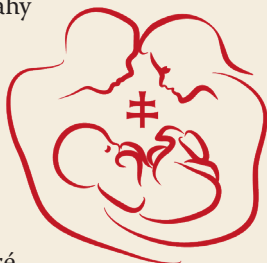
Foto: Michal Truban/Tomáš Halász

všetky skutočnosti a že budú postupovať podľa zákona.

Naša nadácia sa aj takýmto spôsobom usiluje zabrániť infiltrácii konzumentov drog do vysokej politiky, pretože pán Truban sa nechal počuť, že má záujem stať sa premiérom. Navyše, ak Truban už raz preukázateľne klamal o rozsahu a vážnosti svojich drogových excesov, verejnosť si nemôže byť istá, že na druhýkrát povedal celú pravdu, alebo či opäť niečo nezatajil.

MOBILIZÁCIA ZA KULTÚRU ŽIVOTA

Keďže v parlamente bolo podaných viacero návrhov zákonov zameraných na zvýšenie ochrany nenarodených, zorganizovali sme akciu, ktorá má politikom ukázať, že tieto snahy nemajú podporu množstva občanov. Nechali sme vytlačiť desaťtisíce pohľadníc pre politikov, ktoré sme následne distribovali medzi našich podporovateľov aj širokú verejnosť. Súčasťou tejto

akcie je aj internetová stránka www.mobilizacia.sk. Každý, kto nám cez ňu zanechal kontaktné údaje, má možnosť bezplatne získať pohľadnice pre troch predsedov politických strán, ktorých poslanci nemajú vyhranený názor na legálnosť umelých potratov.

Za život

Za rodinu

Za Slovensko

Túto akciu sme uskutočnili na splnenie výzvy svätého Jána Pavla II. obsiahnutej v encyklike Evangelium Vitae: „Potrebná je **všeobecná mobilizácia svedomí a**

spoločné etické úsilie, aby sa uskutočnila veľká stratégia obrany života. (...) Nikto si nemá myslieť, že môže zostať mimo tejto mobilizácie za novú kultúru života: všetci tu majú zohrávať dôležitú úlohu.“

Podpísaním a odoslaním pohľadníc majú naši korešpondenti možnosť vyjadriť svoj postoj a vyzvať politikov, aby zastavili vraždenie nenarodených a chránili život. Do redakčnej uzá-

vierky ešte nebol známy počet ľudí, ktorí sa do tejto akcie zapojili.

ÚČASŤ NA NÁRODNOM POCHODE ZA ŽIVOT

Nadácia Slovakia Christiana je partnerom Národného pochodu za život, pričom náš časopis *Spojenectvo s Máriou* je jeho mediálnym partnerom. Organizátori nám preto umožnili umiestniť stánok a priamo na Pochode distribuovať naše materiály zamerané na zvýšenie ochrany života. Okrem iného sme v ňom rozdávali publikáciu *50 otázok a odpovedí o umelom potrate*, ktorú sme poslali aj poslancom. Ľudia mali možnosť bez-

platne získať vydanie časopisu *Spojenectvo s Máriou* zamerané na ochranu života a tiež pohľadnice pre politikov s výzvou na zastavenie zabíjania nenarodených detí. V našom stánku sme mali možnosť osobne stretnúť mnohých našich podporovateľov a osobne im poďakovať za ich účasť v našich kampaniach zameraných na ochranu života a znovuoobnovenie kresťanskej civilizácie na

Slovensku.

NOVÝ KREŠŤANSKÝ PORTÁL
CHRISTIANITAS
 WWW.CHRISTIANITAS.SK

Listy od priateľov

Boli sme potešení, že hoci sa už rok schyľuje ku koncu, pán Ivan si všíma prácu, ktorú sme venovali tvorbe kalendáru:

„Ďakujem, za všetky publikácie a tiež za zaslanie kvalitného a mimoriadne pekného mariánskeho kalendára na rok 2019. Keďže som osobne prevažne prešiel časť hrebeňov hôr a tiež miesta na Slovensku ktoré sú publikované a fotodokumentčne doležené a uvedené v kalendári, musím oceniť pedantnú prácu fotografa a tiež tlačiarov za precíznosť za pekný celkový dojem ktorý výsledne vytvára kalendár 2019. Je v tom pocit, v ktorom je cítiť kus srdca. Ďakujem za toto dielko, jeho pozitíva ako aj atmosféru, ktorú vyžaruje do svojho okolia. Ľuďom, čo na ňom pracovali srdečná vďaka za ušľachtilú činnosť a lásku, jednoduchosť, ktorou pôsobí a vyžaruje na svoje okolie.“

Ivan

Pani Svetlana a Dušan píšu, že napriek útokom proti viere, vždy budú pevne stáť na strane Cirkvi:

„Pochváľný buď Ježiš Kristus!

To sme my, vaši oddaní priatelia - podporovalia Cirkvi (ktorá je) šírením dobra pre zachovanie pravých

cirkevných hodnôt pre zachovanie rodiny, ktorú má tvoriť muž a žena, vychovávajúci svoje deti k láske a úcte k našim kňazom, poslom šírenia pravých hodnôt v živote. Taký ľudia sú životom v Cirkvi a oddávajú svoje srdcia a život tak, ako sa má správať každý veriaci človek a nepodliehajú nástrahám okolia, ktoré propaguje zlé vplyvy. Ľudia sa smejú, že nebesia neexistujú, že sú to vraj len podľa nich bludy aby z nich Cirkev mohla ťahať peniaze a opojení alkoholom sa vysmieávajú z veriacich či nás aspoň raz vraj náš dobrotivý Pán Ježiš pozval k sebe na kávu a aké pohostenie nám dáva... Tak si dokážete predstaviť ako nás zraňujú takéto slová, že ako veriaci ľudia od malička si nedáme špiniť nášho dobrotivého Pána Ježiša Krista, predrahiť našu mamičku Pannu Máriu ani ostatných svätých na nebesiach a znevažovať prácu Svätého otca pápeža Františka I... všetkých jeho vzácnych pomocníkov tu na zemi – kňazov, rehoľných sestier, lebo bez nich by bol svet už dávno v zatretení. ... A preto my dvaja sa nikdy nevzdáme láske – úcte – podpore k Cirkvi a nikdy ako správni kresťania nepodporíme tzv. dúhové pochody. ... Obaja chceme vrúcne poďakovať za prijatie do rodiny Fatimského apoštolátu, za nádherný diplom... Aj my dvaja sa môžeme

cez svoje denné modlitby – skromné príspevky – zapájať do vašich – našich skvelých akcií, projektov a kampaní na záchranu cirkevného života ako doma tak i vo svete!"

Svetlana a Dušan

Teší nás, že pani Marcela sa cíti povzbudená:

„Som nesmierne šťastná za vašu obetavú prácu, ktorú vykonávate pre nás obyčajných ľudí. Odkedy vyšiel váš časopis s úctou a vďakou čítam vaše články a povzbudenia. Všetko čo ste mi doteraz poslali si veľmi vážim a ctím. Zo srdca vám ďakujem.“

Marcela

Pani Irena v prihláške do Fatimského apoštolátu píše:

„Ďakujem veľmi pekne za Váš list a pekné čítanie. Súhlasím s vami aké máte plány o šírení posolstiev Panny Márie Fatimskej a za všetko čo robíte a plánujete do budúcnosti. Keď ma Boh povolá, pokračovať bude v podpore a modlitbe moja nasledovníčka dcéra. Som šťastná, že mám tak nadanú dcéru. Radi čítame, že nás spája s čitateľmi základná myšlienka, ako

ukončila pani Irena: „základ Cirkvi je na skale...“

Irena

Pani Terézia sa oprávnené pýta v pohľade naspäť, kam svet kráčajú ďalšie generácie:

„Prijmite srdečný pozdrav a poďakovanie za všetko čo mi posielate. Som už dôchodkyňa a vždy sa poteším tomu čo od vás dostanem. Chcem ešte pár slov k našej mládeži. Chce sa len zabávať a manuálnu prácu nepozná. Boli sme generácia po vojne, začali sme naše Slovensko budovať, tak mali by si to toho vážiť a pokračovať. Svet by mal ísť k lepšiemu a nie horšiemu a viac sa k Pánu Bohu utiekať s modlitbou ale nie je to tak.“

Terézia

Redakčne krátené, celá mená autorov sú známe redakcii.

ADRESA REDAKCIE:

ul. Palackého 4
811 02 Bratislava
tel.: 02 / 222 000 63

E-MAIL

redakcia@spojenectvosmariou.sk

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/slovakia-christiana>

Nemecko - Katolícki biskupi propagujú knižku, ktorá vyzýva Cirkev k žehnaniu homosexuálnych zväzkov

Podpredseda nemeckej biskupskej konferencie Franz-Josef Bode a arcibiskup Hamburgu Stefan Hesse napísali úvodné slová do knihy, ktorá vyzýva katolíckou Cirkev k žehnaniu homosexuálnych zväzkov a k zapojeniu LGBT subkultúry do štruktúr katolíckej viery. Jeden zo spoluautorov knihy, teológ Georg Trettin, žije v homosexuálnom pseudo-manželstve.

V jednej z esejí, obsiahnutých v knihe, píše kňaz Johannes zu Eltz z Frankfurtu o možnosti udeľovania liturgického požehnanie homosexuálnym párom. Čo viac, ukazuje na príkladoch, ako by také požehnanie mohlo vyzeráť. Odvoláva sa pri tom na exhortáciu pápeža Františka Amoris Laetitia, konkrétne na texty týkajúce sa lokálnych riešení problémov a ocenenie skutočnej lásky v tzv. neregulárnych zväzkoch, v ktorých je možná láska a rast v milosti.

Severné Írsko - Centrálna londýnska vláda legalizuje potraty

V júli tohto roku zrušil britský parlament legislatívu, na základe ktorej majú severoírski lekári za-

kázané vykonávať potraty. Obyvateľom Severného Írska sa nepáči zasahovanie Londýna do takých citlivých oblastí života a preto usporiadali dvadsaťtisícovou demonštráciu, ktorá prebehla pred miestnym parlamentom v Belfaste.

Organizátormi protestu boli miestne pre-life organizácie a zúčastnili sa ho aj miestny katolícky primas, arcibiskup Eamon Martin alebo líderka Unionistickej strany Arlene Fosterová. V rovnakom čase sa v Belfaste zišlo tiež niekoľko stoviek zástancov interrupcií.

Ak sa v mesiaci októbri nepodarí miestnemu parlamentu odmietnuť túto zmenu, bude legálne zabíjanie nenarodených detí v ďalšej krajine smutnou realitou.

USA - Záujemca o prezidentské kreslo je za potraty až do narodenia. Opiera sa o Bibliu

Aktuálny nominant do prezidentských primárok americkej Demokratickej strany sa takto vyjadril v rozhlasovom rozhovore, v ktorom pripustil, že je možné vykonať potrat až do okamihu, keď sa dieťa samo nadýchne. Nesprávnym spôsobom sa odvoláva na Bibliu, ktorá údajne ľudský život spája s dýchaním. "Skôr, než som ťa utvoril v matkinom živote, poznal som ťa, skôr, než si vyšiel z lona, zasvä-

til som ťa, za proroka pre pohanov som ťa ustanovil." (Jer 1, 4-5)

Väčšina kandidátov Demokratickej strany podporuje právo na zabíjanie nenarodených detí. Niektorí však sú tiež za obmedzovanie slobody svedomia pre veriacich podnikateľov a obmedzovanie činnosti organizácií, hlásajúcich právo na život.

Potraty sú v USA legálne od roku 1973, niektoré štáty však vo vlastnej legislatíve v rôznej miere chránia nenarodený život.

India - Kňazi zadržaní za "násilné obracanie na vieru"

Polícia štátu Jharkhand vo východnej Indii zadržala z dôvodu "násilného obracania na vieru" dvoch katolíckych kňazov a katechéta. K udalosti došlo v dedine Deodar na území diecézy Bhagalpur. Podľa vyjadrenia generálneho vikára diecézy je toto zatknutie ďalšou formou zastrešovania a pokračovania právomocí štátnych orgánov. Ide tu o politickú motiváciu s cieľom oslabiť prácu misionárov s chudobnými a trpiacimi ľuďmi na okraji spoločnosti.

Obvinenia zadržaných odmieta tiež miestny katolícky aktivista Augustine Hembrom a zdôrazňuje, že vyznávači Krista uznávajú slobodu svedomia a nenúti nikoho k zmene vyznania alebo náboženstva. Štátne úrady o tom dobre vedia, ale časté

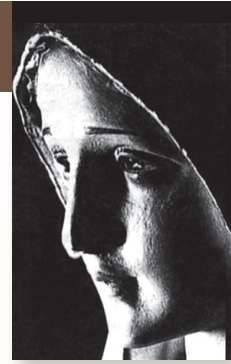
zatýkania sú spôsobom, ako atakovať kresťanov.

Eritrea - Vláda zatvára katolícke školy

V Eritrei silnie prenasledovanie Cirkvi komunistickou vládou. Po uzatvorení všetkých katolíckych nemocníc prichádza rad na vzdelávacie inštitúcie. Ozbrojení vojaci vtrhli do ôsmich najprestížnejších škôl, ktoré prevádzkuje katolícka Cirkev a zabránili učiteľom aj žiakom vstup do tried a začatie vyučovania. Vo väzení skončilo aj 150 kresťanov. Už skôr štátne orgány odporúčali vedeniu škôl, aby nezačínalo nový školský rok. Toto odporúčanie však všetkých 50 katolíckych škôl a materských škôlok ignorovalo. V dôsledku toho bolo už 8 škôl uzavretých a ďalšie má stretnúť podobný osud. V minulých rokoch boli takto zlikvidované školy patriace Pravoslávnej cirkvi.

Sprac. VK

Prosíme o modlitbu „Otče náš“ a „Zdravas, Mária...“ na úmysel odčinenia za každý pohoršujúci a urážlivý čin voči Pánovi Ježišovi a jeho Matke a tiež za prenasledovaných kresťanov.

Gabolto

MARIÁNSKE
STRANY

V rámci Košickej arcidiecézy je najvýznamnejším pútnickým miestom Gaboltov. Nachádza sa v blízkosti Bardejova, v malebnej prírode severného Slovenska. História obce siaha hlboko do minulosti. Spomína sa už v 13. storočí, v liste kráľa Bélu IV. cisterciánskym rehoľníkom v Bardejove. V ňom spomína križiackych rytierov „strážcov Božieho hrobu v Jeruzaleme“, ktorí sa podpisovali „cruciferi de Gaboltho“ – križiaci z Gaboltova. Tí po roku 1212 postavili v Gaboltove kláštor a kostol zasvätený sv. Vojtechovi. V druhej polovici 13. storočia však z neznámych príčin odišli.

V rámci Gaboltova sa nachádza viacero kaplniek. Tradícia spája jednu z nich so sv. Vojtechom. V kaplnke je ukrytá studnička, z ktorej sa mal podľa legendy napiť sv. Vojtech cestou do Poľska. Vo vnútri kaplnky je obraz, na ktorom sv. Vojtech požehnáva prameň, z ktorého sa napil. V roku 1355 sa pri prameni zastavil aj kráľ Ľudovít I. so svojim sprievodom.

Farský kostol v Gabaltove má svoje počiatky v období pôsobenia križiackeho rádu. Bol postavený v gotickom štýle a v roku 1370 prestavaný, avšak z polohy kostola usudzujú historici na ešte starší, románsky pôvod. V roku 1715 bol upravený v barokovom štýle a z toho obdobia pochádza aj hlavný oltár.

Pútnická tradícia v Gaboltove sa datuje už do roku 1706, keď jágerský biskup Telekessy vyznačil toto miesto s milostivým obrazom Panny Márie Škapuliarskej a je spätá práve s touto úctou. V druhej polovici 18. storočia už bol Gaboltov vyhľadávaným pútnickým miestom pre veriacich z celého okolia. To súvisí aj s pôsobením Bratstva Panny Márie Karmelskej v Gaboltove.

Z kanonickej vizitácie v roku 1749 sa

Foto: Vladimír Šušolák

môžeme dozvedieť o počiatkoch existencie bratstva v Gaboltove. Zásluha na jeho založení patrí miestnemu farárovi, ktorý mal bratstvo založiť štyridsať rokov predtým. Hlavná zásluha však pravdepodobne

patrila Bosým karmelitánom z Krakova, ktorí sem rozšírili svoju misijnú činnosť. Dodnes v Gaboltove prijímajú nových členov do bratstva práve v deň púte. Začiatkom 18. storočia bolo pútnické miesto natoľko známe, že pápež Klement XI. povolil gaboltovskému kostolu úplne odpustky pre pútnikov.

Každý rok putuje do Gabaltova množstvo veriacich z celého Slovenska. Táto púť je najväčšou v celej arcidiecéze. Arcibiskup Mons. Alojz Tkáč určil toto miesto aj ako špeciálne pútnické miesto pre Rómskych veriacich. V priemere každoročne prichádza na púť okolo 30 000 veriacich.